

[Glistrup]

Det bliver sikkert også meget, meget svært med et forslag af denne art, hvor man i stedet for at give unge mennesker et reelt, nyttigt arbejde til en løn, der kan være rentabel for de pågældende arbejdsgivere, fortsætter med at behandle unge mennesker som museumsgenstande. Det er faktisk det, arbejdsministeren vil, i god tråd med alle de mange andre arvesølvting, han har fra sin forgængers forgænger.

Her har vi som ved lovforslag nr. L 55 et klart, fuldtønet nej fra Fremskridtspartiets side.

Jørgen Estrup (RV):

Man kunne en gang imellem ønske, at pressen ville skrive nogle af de ting, der blev sagt herinde. Så tror jeg vi andre havde færre problemer med at forklare udenfor, hvorfor der er nogle, der kalder dette en børnehave.

Jeg skal blot om dette forslag sige, at vi er tilfredse med, at vi nu for en toårig periode får fastlagt, hvordan indsatsen skal være over for ungdomsledigheden. Det er noget, der har været en radikal mærkesag igennem flere år, og som vi har forhandlet med den tidligere regering om, og som vi nu altså også inden for den nuværende regering får en klar stilling til.

Jeg synes, det er tilfredsstillende, fordi det giver kommunerne klarhed, men også fordi vi jo er i en situation, hvor vi kan frygte at ungdomsledigheden vil stige.

Jeg synes, man skal være opmærksom på, at vi fastholder indsatsen og har gjort det gennem adskillige år, til trods for at vi faktisk har haft succes med bekæmpelsen af ungdomsarbejdsløsheden. Vi har gennem en række år haft faldende ungdomsarbejdsløshed, og vi er stadig væk, trods de dårligere udsigter, på et niveau, der er ca. 20.000 lavere, end det var i 1983. Det synes jeg man skal huske, når man vurderer, hvor stor indsatsen er.

Dernæst skal jeg blot føje til, at jeg ser dette forslag med hensyn til bistandsklienterne som endnu et led i regeringens forsøg på at skabe aktive foranstaltninger i stedet for passiv udbetaling af dagpenge og bistandsydelse. Det mener jeg er et af de helt store fremskridt, vi kan gøre både i socialpolitikken og i arbejdsmarkedspolitikken. Det hilser jeg med stor glæde.

Glistrup (FP):

Før konjunkturomsvinget kom i november 1982, var der naturligt nok også en høj arbejds-

løshed i Danmark som følge af den anden oliekrise. Så kommer konjunkturomsvinget, og det fører jo, som vi har været inde på mange gange, til, at arbejdsløsheden falder overalt og bl.a. så at sige bliver udryddet i Sverige, mens arbejdsløsheden ligger på stort set samme niveau under de gode konjunkturer, som der regeres under i Danmark.

Nu kommer så hr. Jørgen Estrup og fryder sig og siger: Jamen ungdomsarbejdsløsheden er skam faldet ganske særligt. Det var måske meget rart. Jeg ville selvfølgelig også glæde mig, hvis man sagde, at de, hvis efternavn begynder med G, ikke var så arbejdsløse mere som dem, hvis navn begynder med E eller D, eller hvad det nu kunne være.

Hvor er det dog inderlig uinteressant at tage en sådan delmængde som de ungdomsarbejdsløse ud af hele arbejdsløhedsmængden. Det er tragisk, når der er arbejdsløshed for en børneforsørger på 37 år eller ham, der begynder at blive halvgammel, som man jo gør, når man måske er 52 år og ikke kan få arbejde, men bliver stødt ud og ikke kan regne med at komme tilbage.

Derfor er det, vi skal se på, at arbejdsløsheden har ligget på et urimelig højt niveau i Danmark igennem de sidste 6 år, siden november 1982. Og det er det, der er det tragiske. Delmængden ungdomsarbejdsløshed er ærlig talt ret uinteressant specielt at betragte, sådan som hr. Jørgen Estrup gør.

(Kort bemærkning).

Jørgen Estrup (RV):

Vi kan jo altid diskutere, om fald i arbejdsløsheden er store eller små. Faktum er, at arbejdsløsheden faktisk faldt med 40.000-50.000 på årsbasis. Det er dog også noget.

Det, jeg så konstaterer, og det overrasker mig en del, er, at hr. Glistrup overhovedet ikke har blik for, at det er vigtigt, hvem arbejdsløsheden rammer, og at de unge faktisk er dem, der skal bære dette samfund fremover, og hvad det betyder.

Jeg tror egentlig, at der er nogle både af hr. Glistrups vælgere og af befolkningen i almindelighed, der godt forstår, at de unge repræsenterer et særligt problem i forhold til arbejdsløshed.

Men lad det nu være, for det afgørende er, at hr. Glistrup og jeg er meget enige om, at ar-